

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Endrödi Béla*

Cím: *Pesti sétá*

Forrás: *Nemzeti Újság*

Bn

(Hely)

1926. 8. 14

(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Osztályozás

Tárgy

725.091

Hely

Idő

"1926"

Személy

Pesti sétá

Bocsánatot kérek, hogy visszatérek rá, de a múltkor írtam egy hirt, amelyben szövétem, hogy az Erzsébet-hid alatt szépen fejlődik a belvárosi szeméttelép. Akkor két szemétkocsi állt állandóan a hid alatt és egypár kis kizityaliga. A hír megjelenése után a kocsik száma négyre emelkedett, a kizityaligák száma tizenkettőre, azonkívül odavontattak még egy kerek házikót, amibe éjjel a seprük és lapátok vonulnak nyugovóra. Ezt látva, írtam egy cikket, amelyben mindezt megállapítottam, újra felszólaltam az ellen, hogy a Belváros előkelő Dunapartján szeméttelép létesüljön, de egyttal azt is megírtam tréfából, hogy ha első panasomra újabb szemétkocsikkal és tragacsokkal válaszoltak, erre az erősebb hangra biztosan újra megbővül a szeméttelép. Persze ezt csak úgy tréfából írtam és nem gondoltam komolyan a következményekre. És mik a következmények? Ma már egy helyett négy kerek házikó áll az Erzsébet-hid alatt, a nagy szemétkocsi egész táborra, nem is szólva a kis tragacsok tömegéről. Hát most tovább jätsszunk, én minden másod, harmadnap írok egy támadó cikket a telep ellen, amire a telep azzal válaszol, hogy esetről-esetre bőviti magát. A játéokban mindenesetre én lennék a nyertes, mert én írhatok egy év alatt mondjuk kétszáz támadó cikket, van helyem rá. Viszont a telep nem tud felszaporodni az én bosszantásomra, mondjuk, kétszáz szemétkocsiparkra, mert ennyi nem fér el a Dunaparton. Így hát az erkölcsi győztes én lennék, de azért mégsem játszom. Egyszerűen azért, mert a végén még engem vernének el a dunaparti bérházak lakói. E

konziliáns nyilatkozatom után most már komolyan remélem, hogy megkezdik a belvárosi szeméttelép leépítését.

Ezzel szemben nagyon meg kell dicsérni a székesfővárosi kertészetet, mely a régi izléssel és szakértelemmel varázsol üde szigeteket a por és kötengerbe. Csak meg kell nézni, milyen gyönyörűen dekorálták néhány virágbokorral és egy-egy szomoró-körisfával a Szabadságtér irredenta-szobrait. Meg kell nézni, milyen gyönyörű az Országház-téren elterülő park, az Andrassy-szobor környéke, milyen szép a Liget, az Erzsébet-tér és a külvárosi tereket is milyen remekül rendbehozták, befásították és gyepszőnyegekkel vonták be. Öröm járni ezekben a városi kerteskékekben, csupa illat és derű minden a tereken és alkonyatkor a környék rosszlevegőjü lakásaiból lejönnek a lakók és boldogan üldögélnék a padokon. Az egyik barátom, aki egy bérház ötödik emeletén lakik, annyira el van ragadtatva például az Erzsébet-hid budai hídfőjénél tündöklő kis parktól, hogy nyári vacsorát akar adni ott a szökőkút mellett. Azt mondja, hogy ha egy négyszemélyes kis asztalt felterítve, széllámpával ellátva felállitana ott, remekül és zavartalanul lehetne vacsorázni a kis parkban. Két hölgy, két ur ott üldögélnék és koccintgatna a virágok közt virágos kedvben és éltetné a székesfővárosi kertészetet. A vacsora a jövő héten lesz, csak a barátom addig meg akarja tudni, hogy szabad-e vacsorázni közparkban. Már négy hivatalban volt a városházán, de a kérdésre még sehoh sem kapott határozott választ. Bolondnak gondolják valószínűleg s ebben van is némi igazság, bár egyáltalában nem bolond, ha csak egy kicsit meg nem zavarta az eszéte az, hogy annyi a virág mostanában Buda-

pesten.

Hétfőn odaát voltam Budán, a Tabánban éppen vásár volt. A Tabánban minden hétfőn ma is megtartják a „kirakó vásárt“, ami nagyon szép dolog, mint tradíció, de ma teljesen idejéltmulta és fölösleges. Végig a Zita királyné-uton sátrak és bódék bujnak elő az aszfaltból minden hétfőn, vasárnap egész Tabánban nem tudnak aludni éjszaka, olyan retentő kalapálással, zajjal építik fel a kirakó vásár kirakó helyeit. Hétfőn egész nap ordítanak az árusok, de vevők nem jelentkeznek, hétfő éjszaka megint dübörögnek a székerek, csattognak a kalapácsok, bontják a lécsátrakat, hogy keddre rendben legyen a kerület. Szóval a tabáni lakos hét éjszakából csak ötöt alszik egy héten a vásár miatt, amely vásár keretében eladnak egy üveg rózsavizet, két pár harisnyát és három mézeskalács szivet. Meg kell szüntetni a pesti vásárokat, akármennyire is hívei vagyunk minden tradíciónak. Boltok és áruházak vevői lettek azok, akik eddig vásáron vásároltak, még a cselédányokat is a szolgálati helyeiken keresik fel az áruházak textilügynökei. Mire való így a régi vásár, a városi vásár, mely csak fölösleges piszkot és zajt jelent a kerületek lakóinak és álmatlan éjszakákat.

A vásári zaj a vásártérre való, de nem a fővárosba.

Endrödi Béla